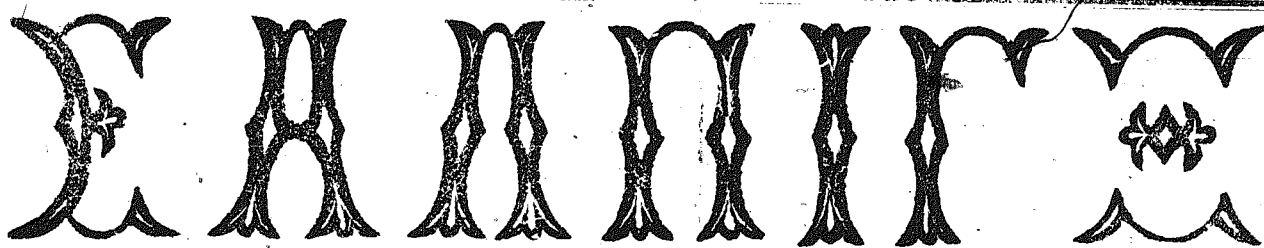

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8.
Εν τοῖς χωρίοις » 6.
Εν δὲ τῷ ἔξωτε-
ρικῷ » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Εκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διαφρεῖται
κατ' ἀποκοπήν. Ἐν ἑσθρα
συμβαίνει τῇ προσφύμι-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ.

Μέχρι τοῦδε τὰ ὠφελήμα-
τα ἅτινα ἐπορίσθημεν ἐκ τῆς
πρεσβείας εἶνε ἠθικά. Μόλις
σήμερον γίνεται γνωστὸν εἰς
τὸν ἀγγλικὸν λαὸν ὅτι ἡ Κύ-
προς ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Μ.
Βρεττανίας δυστυχῆ. Μόλις σή-
μερον ὁ τύπος, ἡ δευτέρα αὐ-
τῇ δύναμις τῆς Ἀγγλίας ἐλαθε
τὰ τῆς Κύπρου καὶ εὐνοϊκῶς
γράφει περὶ αὐτῆς. Τὸ τοιοῦτο
οὐδέποτε θὰ ἐγένετο, οὐδέποτε
θὰ κατωρθώτο δι' ἀλληλογρα-
φίας, ἢ διὰ διατριβῶν, ὡς
πολλοὶ ἐφρόνουν, ἀντιπράττον-
τες κατὰ τῆς ἀποστολῆς πρε-
σβείας.

Μία ἐπιστολὴ ἢ μία διατριβὴ
ὅσον μεστὴ καὶ ἂν ἦνε παρα-
πόνων, οὐδὲν σημαίνει, δεῖται εἶ-
νε, λέγουσιν, ἰδιὸν τῶν κυβερ-
νωμένων ὑπὸ ξένων τὴν φυλὴν
καὶ τὴν θρησκείαν λαὸν νὰ
παραπονῶνται πάντοτε καὶ ὁ-
ταν μάλιστα οὗτοι τύχῃσι νὰ
ῶσιν Ἕλληνας. Ἐνῶ μία τοι-
αύτη μεγάλη ἀπόφασις συνδυ-
αζομένη μετὰ μιᾶς τοιαύτης
μεγάλης δαπάνης πρὸς ἀποστο-
λὴν πρεσβείας, φαίνεται πλέον
καθαρα, ὅτι ἡ δυστυχία καὶ αἱ
καταπιέσεις ὑπερέβησαν τὸ μέ-
τρον.

Πλείστοι τῶν τε συμπολι-
τευομένων καὶ τῶν ἀντιπολι-
τευομένων ἀνεγνώρισαν ἤδη τὸ
δίκαιον τῶν παραπόνων μας
καὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι θὰ πρά-
ξωσι πᾶν ὅ,τι δύνανται πρὸς
βελτίωσιν τῆς πανθωμολογημέ-
νης δεινῆς τῆς νήσου θέσεως,
αἱ δὲ ἐκάστοτε ἀφικνούμεναι
ἐλπίδες εἰδήσεις ἀναπτεροῦσι τὰς
ἐλπίδας καὶ ὑποφώσκουσάν τι-
να ἡμέραν χαρᾶς προαγγελ-
λουσὶ διὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον
τόπον.

Ἡ πρώτη μετὰ τοῦ ὑπουρ-
γοῦ συνέντευξις, ἦτο λίαν εὐνο-
ϊκὴ. Ῥὸ περὶ φορολογίας ἐν σχέ-
σει πρὸς τὸ πασὸν ὅπερ νῦν ἐτη-
σίως εἰσπράττεται καὶ ἐκείνου

ὅπερ ἐπὶ τουρκοκρατίας εἰσε-
πράττετο, ἠκούσθη μετὰ μεγί-
στης προσοχῆς, εὐρίσκειται δ' ἡ-
δὴ ὑπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὑπουρ-
γοῦ. Τὸ περὶ συστάσεως Γεωρ-
γικοῦ Τμήματος ἐτύχεν «εὐνο-
ϊκωτάτης ὑποδοχῆς», ἐπίσης δ'
εὐνοϊκῶς ἠκούσθη καὶ τὸ περὶ
συστάσεως Γεωργικῆς τραπεζῆς
ζήτημα. Τὸ περὶ φυτείας τοῦ
καπνοῦ, ἠκούσεν ἐπίσης εὐνοϊκῶς
ὁ Ὑπουργός, πλὴν ἐπειδὴ τὸ ζή-
τημα τοῦτο σπουδαίως ἐνδια-
φέρει τὴν οἰκονομικὴν τῆς Κυ-
βερνήσεως τῆς νήσου θέσιν,
παρακάλεσεν οὗτος τοὺς ἀντι-
προσώπους νὰ παρουσιάσωσιν
αὐτῷ ἐλθεσὶν περὶ τοῦτου ἐν
δευτέρᾳ συνεντεύξει.

ὑπερωδῶς καὶ μετὰ ζήλου
ἐργάζονται οἱ φιλοπάτριδες ἀν-
τιπρόσωποι μας, πάσης εὐκαι-
ρίας ἐπιωφελοῦμενοι καὶ διὰ
παντὸς ἀξιοπρεποῦς μέσου συν-
εργαζόμενοι πρὸς ἀκριβὴ καὶ
ἀνελλιπῇ ἐκπληρῶσιν τῆς ἀνα-
τεθείσης αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πα-
σχούτης πατρίδος τῶν ἐντολῆς.
Εἴθε αἱ προσπάθειαι καὶ ἐνέρ-
γειαί των νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ
πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ν' ἀπο-
λαύσωσιν ἀμερίστως τῆς ἐπι-
φθόνου δόξης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Λονδίνον 24 Ἰουν. 89.

Ἡ ἀγανῆς αὕτη καὶ μεγαλειέ-
ρα τοῦ κόσμου πόλις, εἰς ἣν τοσοῦ-
τος πλοῦτος ἀλλὰ καὶ τοσαύτη
πενία συνεσωρεύθησαν, ἡ ἀπέραν-
τος αὕτη κυψέλη, ἡ πλήρης φιλο-
πόνων καὶ ἐργατικῶν μελισσῶν, τὸ
εὐρύτατον καὶ παγκόσμιον τοῦτο
ἐργαστήριον, ὁ πανδαϊμάνιος οὗτος
βιομηχανικὸς χώρος τοῦ ὁποῦ τὴν
ἀτμόσφαιραν ταράττει ἀδιακόπως
καὶ ἀδιαλείπτως ἡμέρας καὶ νυ-
κτὸς τρομερὸς καὶ πικρὸς θόρυβος,
ἡ ἄλλη Νινευὶ αὕτη, τῆς ὁποίας
οἱ κάτοικοι δὲν χωρίζουσι τὴν δε-
ξιὰν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, ἀδύνατον νὰ
περιγραφῇ δεόντως, ἀδύνατον νὰ ἐ-
ξηγηθῇ διὰ ζωῆς, ἀδύνατον νὰ
νοηθῇ ἀρκούντως. Ἀναπολῶ κατὰ
ναῦν τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας

τῆς νήσου μας καὶ μοῦ φαίνεται
ὅτι, ἢ ἐκείνας ἐβλεπον καθ' ὕπνου
καὶ τώρα ἐξυπνήσας εὐρίσκομαι εἰς
τὴν πραγματικὴν ζωὴν, ἢ τώρα κοι-
μῶμαι καὶ οὐνεύομαι. Τοσαύτη δι-
αφορά ὑπάρχει, ὥστε δύνανται αἱ
ἡμέτεραι πόλεις καὶ κώμας νὰ θε-
ωρηθῶσιν ὡς γελοιογραφικαὶ ἢ μι-
κροσκοπικαὶ. Ἄν σοι εἴπω ὅτι ἡ
πόλις αὕτη εἶνε κόσμος ὁλόκληρος
ἐκτὸς τοῦ κόσμου, ὅτι εἶνε ἄλλη
ὄργωσα σφαῖρα κυλινδρουμένη ἐν-
τὸς τῶν νεφῶν, μικρὸν ἀρίσται,
ἢ μᾶλλον ὑπολείπομαι τῆς ἀλη-
θείας. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἔπρεπε Κύ-
πριος νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν
τοῦ διὰ τοιαύτην πόλιν. Μακρὰν
λοιπὸν πρὸς Θεοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ πε-
ριπλακῶ μετὰ τὴν περιγραφὴν τοιαύ-
της πόλεως, τοιοῦτου δαιδάλου, τοι-
οῦτου λαβυρίνθου, διότι καὶ ἐν αὐ-
τῇ τῇ περιγραφῇ θὰ χάσω καὶ πό-
λον καὶ πνεῖδα. Ἀναγκάζομαι λοι-
πὸν νὰ περιορισθῶ εἰς τὰ ἐχόντα
σχέσιν μετὰ τὴν πρεσβείαν μας. Ἀ-
δύνατον νὰ χάμῃ αὕτη ἐν βῆμα
καὶ γὰρ μὴ δημοσιευθῇ τοῦτο εἴτε
εἰς τὰ ἑσπερινὰ εἴτε εἰς τὰ πρω-
ινὰ φύλλα μεθ' ὅλης τῆς λεπτομε-
ρίας. Προσκήσεις ἐπὶ προσκήσεων
εἰς γεύματα καὶ ἐσπερίδας. Ἐπι-
σκέψεις ἐπὶ ἐπισκέψεων καὶ συζά-
σεις ἐπὶ συζάσεων. Τὰ πλείστα φύλ-
λα τοῦ ἀγανοῦς τούτου Ἀσείως
μετὰ τινος ἀπορίας διαδίδουσι τὴν
εἰδήσιν ὅτι ἐκ τῆς ἀγγλοκρατουμένης
Κύπρου ἦλθε πρεσβεία ἵνα ἐκθέσῃ
παράπονα. Ὅσα ἤκουον τὰ ἐθεώ-
ρουν ὡς Ἑλληνικὰς καὶ ἀδικους
μεμφιμοιρίας εἰς ἃς οὐδεμίαν ση-
μασίαν ἀπέδιδον, πλείωτέραν συνεπῶς
πίσιν δίδοντα εἰς τὰς περὶ τοῦ ἐναν-
τίου διαδόσεις καὶ ἐκθέσεις.

Ἐκ προηγουμένων ἐμάθετε βε-
βαίως τὰς ἀτομικὰς πρὸς τὴν Α. Μα-
καριότητα καὶ τοὺς πρέσβεις μας ἀπο-
δοθείσας ὑπὸ διαφόρων Ὑπουργῶν,
βαρωνίδων, πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστι-
κῶν ἀρχῶν τιμὰς. Ἐκ δὲ τῶν ἰδι-
αιτέρων ἐπιστάλων καὶ τῶν ἀποστα-
σμάτων τῶν ἐφημερίδων, ἅπερ βε-
βαίως λαμβάνετε, μαθάνετε μέχρι
τίνος σημείου εὐρίσκειται εἰσεῖν τὰ
οὐσιαστικὸν ζήτημα. Ἡμεῖς ἐνταῦθα
ἐσχηματίσαμεν καλὴν ἰδέαν καὶ ἐν
πεποιθήσει σχεδὸν διατελούμεν ὅτι
τὸ βῆμά μας θὰ ἀνταμειφθῇ τοῦτο
μόνον δύναμαι νὰ εἴπω . . .

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας προσ-
εκάλεσε παρ' ἑαυτῶ τὴν πρεσβείαν,
ἣτις ἠαναγκάσθη νὰ προμηθευθῇ ἐν-
δυμασίας τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν,
χρυσοφάντους, μετὰ περισκελίδας ἐ-
ρυθράς καὶ κοντάς, μετὰ πῖλους τρι-
κέρους καὶ μετὰ σπάθην εἰς τὴν μέ-
σην. Ἀναμένουσιν ἤδη τὸν κ. Φαίρ-
φελ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ παρὰ τῷ
πρίγκηπι. Φαντάζομαι τὴν ἐντύπωσιν
ἣν θὰ σὰς ἐκάμνεν ἐάν ἤξιοσθε νὰ
ἴδῃτε τὴν πρεσβείαν μας ἐντὸς τῶν
γραφικῶν ἐκείνων μεσαιωνικῶν ἐν-
δυμάτων.

Ὁ συμπολίτης σὰς κ. Γιάγκος Καρύ-
δης ὁ ἀληθὺς φιλόπατρις καὶ ἱκανώ-
τατος νέος, ἀπὸ τῆς 9 Ἰσταμίνου κα-
θ' ἣν ἀρίκετο ἐνταῦθα ἡ πρεσβεία, δὲν
ἔπαυσεν ὁδηγῶν αὐτὴν παντοῦ, καὶ
εἰς Ὑπουργεῖα καὶ εἰς βουλὰς καὶ εἰς
Δημαρχεῖα κτλ. μετὰ πλείστης δσος
εὐχερείας διερχομένην πᾶσαν μετ' αὐ-
τῆς ἀνταλλασσόμενην ἰδέαν, καὶ δὴ
καὶ μετὰ προσώπων ὑψηλῶν, καλλι-
στα εἰδῶς ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα
Ἀγγλοῖς ὁμολογεῖται, τὴν ἀγγλικὴν
γλῶσσαν. Κλείω ἐνταῦθα τὴν παροῦ-
σάν μου διότι ἀναμενόμεθα . . . ἐλ-
πίζω δὲ καὶ εὐχόμεαι εἰς ἄλλην
μου ν' ἀναγγείλω ὑμῖν εὐχάριστα
καὶ χαρμόσυνα.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.ΕΚ ΤΩΝ «ΝΕΩΝ ΤΗΣ
ΒΡΙΣΤΟΛΗΣ»

«Οἱ Κύπριοι δὲν εἶναι πολὺ εὐχα-
ριστήμενοι ἐκ τῆς Βρετανικῆς δι-
οικήσεως ἐν τῇ νήσῳ των καὶ ἀν-
τιπροσωπεῖα ἐξάλλῃ εἰς Λονδὶν ὁ-
πως προσπαθῇ νὰ κατορθώσῃ τι.
Ἡ ἀποστολὴ συνίσταται ἐκ τεσσάρων
προσώπων συμπεριλαμβανομένης τῆς
Α. Μακαριότητος τοῦ Σωφρονίου
Ἀρχιεπισκόπου τῆς ἀνεξαρτήτου ὁρ-
θοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς
Κύπρου, ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν
ποιμαντορικὴν ἀποσκευὴν, μὴλάν σκῆ-
προν καὶ Ἐκκλησιαστικὸς ρολόας.
Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεῖα
κατ' οὐδένα τρόπον ἀντιπροσωπεύει
τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν Κυπρίων
καὶ ὅτι μέχρι τινὸς ἦτο πολὺ ἀμ-
φιβολον. ἐάν οἱ ὑποστηρικταὶ των
θὰ εὐρίσκον τὸ ἀπαιτούμενον χρή-
μα διὰ τὸ μέχρι Λονδίνου ταξείδι-
όν των. Ὅ,τι φαίνεται ὅτι ἡ ἀν

τιπροσωπεία ζητεί, εἰς μεγαλειότητα ἀναμίσχεται τοῦ ἐντοπίου στοιχείου εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διηγεωτέραν φορολογία εἰς τὸν τόπον. Ἰδίως δὲ ζητοῦσι παρὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας δάνειον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ Τουρκικοῦ φόρου ἀπὸς διὰ παντός.

Ἐμφανέως εἰδήσεις φαίνεται ἔχουσα ἡ ἐφημερίς αὕτη, γράφουσα ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν Κυπρίων καὶ δι' αὐτὴν ἦτο δύσκολον νὰ εὐρεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὸ ταξιδίδιον Χρῆμα.

Ἐτέρω Ἐφημερίς γράφει τὰ ἑξῆς.

Τὴν Κυριακὴν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου τοῦ καὶ τοῦ κ. Β. Ἀτκιν, παρευρέθη εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Λονδίῳ. Κατελθὼν ἀπὸ τῆς Δυτικῆς ἀκρᾶς, ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἐν τῷ κληρικῷ οἴκῳ ὑπὸ τὸ τοποτηρητοῦ καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν κλήρου. Ταχέως μετὰ τοῦτο, ἡ πομπὴ ἐσηματίσθη, καὶ προπορευομένων τῶν τὸν θυμιάτον καὶ τὸν σταυρὸν φερόντων μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος φέρων σταυρὸν καὶ πλουσίως πεποικιλμένον μάνδυν, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐκρέμντο κωδωνίσκοι, καὶ τὸ σκήπτρον διὰ τῆς δεξιᾶς, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν διὰ τῆς δυτικῆς θύρας, ὅπου περιεστοιχίσθη ὑπὸ τοῦ χοροῦ. Ἀναφθάσας τὸ καταπέτασμα τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠύλογησε πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν διὰ μικροῦ ἀλλ' ὠραιοτάτου σταυροῦ, ὃν ἔφερεν ὁ ἱεροδιάκονος αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ἐκαθέσθη, ὅποτε ὁ τοποτηρητής, ὁ Σεβασμιὸς Α. Σ. Οὐένριχτ ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς προσφώνησιν.

(Τὴν προσφώνησιν ταύτην καταχωρίζομεν αὐτολεξεῖ καὶ ὡς ἔχει ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι χάριν περιεργίας).

«Τῷ Σωφρονισμῷ, τῷ εὐσεβεστάτῳ κυρίῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς νέας Ἰουστινίας καὶ πάσης τῆς Κύπρου, πάντες οἱ ἐν τῇ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου ἐκκλησίᾳ τῇ πρὸς τῷ τοῦ Λονδίνου λιμένι συναγόμενοι πιστοί, οἱ τῇ κοινῇ τοῦ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Φρεδερίκου ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ τοῦ πανιερωτάτου Ἐδουάρδου τοῦ τῆς Καντουαρίας μητροπολίτου καὶ πάσης τῆς Ἀγγλίας ἐπάρχου χροῦμενοι, οἱ τε ἱερατικοὶ καὶ τὸ τάγμα τῶν παρθένων, οἱ τε βασιλεῖς καὶ πάντα ἡ ὑπηρεσία καὶ πᾶσι τοῖς πληρώματι τοῦ λαοῦ, χάρειν.

Εὐφρανόμεθα λίαν, δέσποτα μακαριώτατε, ἐπὶ τῷ τὸν διάδοχον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρναβά εἰς τὸν τέλει τῆς δόξης κατηντήσαι, ἀχρὶς οὐ ποτε ὁ ἐνδοξὸς Παῦλος δικαιοσύνην διδάσκων προσεγγίσει παραγγέλλεται.

Οὕτως νῦν πρῶτον αὐτῇ ἡ Ἀγγλικὴ ἐκκλησία ἐπισκοπὸν ἀπέστειλε τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπον γὰρ ἔστιν ἐπεὶ ὁ πανιερωτάτος Ἡράκλειος ὁ τῆς ἀγ. πόλεως τῆς Ἱερουσαλὴμ πατριάρχης τὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κυλικὸν Νάον καθιέρωσεν ἐν δὲ τῷ τῆς τελετῆς ἔτει, αὐτὸς τῆς φιλικποπόλεως μητροπολίτης ἐνθάδε εὐσέβεια, καθήκοντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπίσκοπου καὶ πανιερωτάτου τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλονίκης κατέστη. Διὰ καὶ οὐ πολλῶν ἡρῶν ἐπὶ τῷ ἐκτελέσει. Ἀλλ' ἐνδοξὸς Λουδοβίκος ὁ τῶν Κυλλιδῶν ἀρχιεπίσκοπος—διὸ αὐτὸς ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλαος παρὰ Κυρίου—ἀνέψυξεν ἡμᾶς τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τῶν ἁγίων μυστηρίων λειτουργίᾳ ἔστιν ὅτε συμπροσεκύνησεν.

Παρακαλοῦμεν οὖν καὶ ἐκτεύρομεν τὸν παντοκράτορα καὶ Φιλάνθρωπον Θεὸν ἵνα σοὶ καὶ πᾶσι τοῖς τῇ σῇ εὐσεβείᾳ ἐμπνευσμένοις ἱερατικοῖς τε καὶ λαϊκοῖς χρηστέται· ἐν τε τῷ παρόντι αἰῶνι πᾶν δῶρμα τέλειον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον, καὶ πᾶσαν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ἐνώσῃ, ἐπισυναγῶν ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ εἰς μίαν ποίμνην διὰ τοῦ ἐνὸς Ποιμένος τῶν προδρόμων τοῦ μεγάλου, Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλόγητός ἐστι σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.»

Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὠδηγήθη εἰς τὸν θρόνον, ὃν ἡτοίμασαν δι' αὐτόν. Ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἠύλογησε τὸ θυμίαμα, καὶ ἀφοῦ ἔθυμιάσαν αὐτόν, ἠύλογησε τὸν φέροντα τὸν θυμιάτον ἱερέα. Μετὰ τὴν διδασκίαν ἡ πομπὴ ἐξήκολούθησεν καὶ ἐν τέλει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἔπειτα ἐξέφρασε τὴν μεγάλην ἐκ τῆς λειτουργίας, τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὑποδοχῆς, εὐχαρίστησιν αὐτοῦ, ἔδωκε τὴν Εὐλογίαν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ βωμοῦ Ἑλληνισί.

Τὴν Δευτέραν, ἐγένετο συνέλευσις ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Λαμπειοῦ Παλατίου, τῇ φροντίδι τῆς «Κυπριακῆς Ἑταιρίας» ὅπως συναντήσωσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κύπρου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καντερβουρίας προήδρευε, καὶ μετὰ τῶν παρόντων ἦσαν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ὁξφόρδης καὶ ὁ Πρύτανης τῆς Lichfield.

Ὁ τοῦ ναοῦ προεσὼς χαιρετίζων τὴν αὐτοῦ Μακαριότητα εἶπεν ὅτι «τὸ ὄνομα τῆς Κύπρου ὑπῆρξε πάντοτε ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς λόγιους τε καὶ πολιτικούς. Ἡ πρώτη σχέσις ἦν ἐσχομένη μετὰ τῶν κλασικῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μαθητείας ἡμῶν ἐδίδαξεν ἡμᾶς περὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐν Κύπρῳ καὶ ἡ πρώτη ἡμῶν γνώσις περὶ Χριστιανισμοῦ ἐγνώρισεν ἡμῖν πῶς κατὰ τοὺς πρώτους Ἀποστολικούς χρόνους ἡ νῆσος ἐδέχθη τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ποικίλη ἱστορία τῆς Κύπρου καὶ αἱ ἀρχαιότητές αὐτῆς ἀπετέλεσαν λίαν ἀξιοσημείωτον καὶ

ἐνδιαφέρον γάδιον ἐρεῦνης».

Οὗτοι ὑπεδέχθησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν πρῶτον Ἐκκλησιαστικὸν τῆς νήσου, ὁ ὁποῖος ἦτο ἡδὴ γνωστός εἰς αὐτοὺς ἐκ φήμης ὡς μέγας προστάτης παντός, τὸ ὁποῖον οὗτοι ἀνεγνώριζον ὡς ἀληθὴ πρόδον. Ἐξήλθον παρὰ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος ἐπίσης νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τῆς ἑταιρίας· ἐκείνης ἥτις, μεθ' ὅλης αὐτῆς τῆς καρδίας, ἐργάζεται διὰ τὴν πρόδον ἀντικειμένων, ἀτινα ἦσαν ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς. Ἀνομολογεῖται ὅτι ὁ κάλλιτος τρόπος καθ' ὃν οἱ Ἀγγλοὶ Κληρικοὶ ἠδύναντο νὰ βοηθήσωσι τὰς Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας ἦτο ἡ προαγωγή τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου. Ἦθελον ὅλοι χαρῇ εἶναι ὑπὲρ τὴν ὀδηγίαν τῆς «Κυπριακῆς Ἑταιρίας» ἠδύναντο νὰ δώσωσι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ οἰανδήποτε βοήθειαν. Οὗτος, ἠδύναντο νὰ βεβαιώσῃ τὴν αὐτοῦ Μακαριότητα ὅτι καθ' ὅλην τὴν χώραν ὑπῆρχε τὸ βαθύτατον αἰσθημα εὐθύνης πρὸς τὴν Κύπρον, καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἐπιθυμία νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν κατάλληλον οἶκον τοῦ λαοῦ τῆς, τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος (:) τοσαύτας φυλάς καὶ γενεάς.

Major-General Sir F. J. Goldsmid ἐκ μέρους τῆς Κυπριακῆς Ἑταιρίας παρουσίασε προσφώνησιν ὑποδοχῆς, ἐν ᾗ παρατηρήθη ὅτι ἡ προφανερέα καὶ σπουδαιοτέρα μορφή τῆς ἐργασίας, ἣν ἡ Ἑταιρία ἐξήτησε νὰ ἐκτελέσῃ, συνίστατο κυρίως ἐκ δύο κεφαλαιωδῶν μερῶν, ἥτοι, νοσηλευτικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ.

Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Γιβραλτάρ εἶπεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ ἐκεῖνος συνηγνύντο ὡς παλαῖοι φίλοι.

«Τρεῖς ἐσχομεν τὴν τιμὴν, εἶπε, νὰ τῷχωμεν ὑποδοχῆς ὑπὸ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, ἐν Λευκωσίᾳ. Τὸν χειμῶνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἡ Κύπρος ὑπῆλθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν, ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον ταύτην, ἵνα θέσῃ εἰς χεῖράς του ἐπιστολήν, ἣν ὁ πρῶτον Ἐκκλησιαστικὸς προσετίωσεν εἶχεν ἐπισφραγίσαι νὰ παραδώσῃ μετ' ἀνταγράφου ἐγγράφου προετοιμασθέντος ὑπὸ ἐκείνου ἐπισκόπου τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλος σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως μου ἦτο νὰ ἐξηγήσω τὴν θέσιν, ἣν ὁ Ἀγγλικὸς κληρὸς, ὅστις ἠδύναντο νὰ σταθμεύσῃ ἐν τῇ νήσῳ ἦτο ἐκ καταλαβεί. Οὐδὲν ἠδύναντο νὰ ὑπερβῇ τὴν εὐλικρίνειαν τῆς ὑπὸ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος γενομένης μοι ὑποδοχῆς. Καὶ κατὰ τὰς δύο ἐπισκέψεις ἀς ἔλαμον ἀκολουθῶντες εἰς τὴν νῆσον, ἐν μέρει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καθαρίσω ἀναπαυτήρια διὰ τοὺς νεκροὺς ἡμῶν, ἡ αὐτοῦ Μακαριότητος καὶ ἄλλοι βαθμοφόροι τῆς Ἐκκλησίας τῆς, ἔλαβον μέρος ἐν ταῖς ἐπιστάσεσι τελεταῖς. Καὶ ὅταν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐνεκαίνισα τὴν ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς Λευκωσίας ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν, ἡ αὐτοῦ Μακαριότητος καίπερ πάσχουσα ἐκ πυρετοῦ, ἦτο παρούσα δι' ὅλης τῆς ἀκολουθίας, κατέχουσα θέσιν ἐν τῷ ἱερῷ

χώρῳ. Θέλωμεν προσκολληθῇ πιστῶς καὶ ἀπορρατιστικῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἡμῶν τοῦ νῦν σεβασμῶν τῇ βασιλευσίᾳ καὶ ἀνεξαρτησίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Δὲν συνεισφέρει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ν' ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἰδικαὶ αἰτίαι τοῦ ὅτι ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ τηρώμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀρχαίας καὶ ἱστορικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Πάντες οἱ σχετιζόμενοι πρὸς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς γινώσκουσιν ὅτι ἡ θέσις τῆς ὡς αὐτοκράτορος ἡ ἀνεξαρτήτος καὶ αὐτοκυβερνήτης Ἐκκλησίας ἐξαρτάσθῃ ὑπὸ ἐξουσίας οὐκ ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ Βαρνάβα φυτευθὲν ἐν τῇ νήσῳ δένδρον, καίπερ σείσθαι ὑπὸ πολλῶν καταιγίδων οὐδέποτε ριζήδον ἐσταλέθη. Εἴθε ἡ Ἐκκλησία αὕτη νὰ ἐξακολουθήσῃ αἰωνίως νὰ ᾔνῃ πηγὴ δυνάμεως, παρηγορίας καὶ ζωῆς εἰς τὸν λαόν σας, καὶ εἴθε ἡ ὑμετέρα Μακαριότης νὰ ζήτῃ ἐπὶ μακρὸν προσερχοῦσα τῶν συμβουλίων τῆς καὶ διευθύνουσα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐποδεχόμενος τὴν προσκλησιν ἠνυχίσθη τὴν ἑταιρίαν διὰ τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐξτελούν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ. Ἐδέχθη ἐντελῶς τὸ προγραμματὶκὸν καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἤθελε χάσει τὴν εὐκαιρίαν νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς ὅλως δυναμει.

ΕΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Λονδίνον 13|25 Ἰουνίου.

Αἱ προσκλήσεις τῆς ὑψηλῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας δὲν ἀρῆκαν οὐδ' ἐπὶ σιγῇ τὴν πρεσβείαν ἡσυχον. Τὸ Σάββατον 10|22 Ἰουνίου διηλθεν αὕτη τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς νυκτὸς παρὰ τῇ εὐγενεστάτῃ συζύγῳ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν ἀποικίων. Οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν περὶ τοὺς χιλίους. Αἱ κυρίαι ἤσαν κατ' αὐτὸ ἀπὸ ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας. Ἐκάτῃ ἔφερε κοσμήματα πλέον τῶν 5—6 χιλ. λιρῶν. (Σ. Σ. Αὐτὰ ἦρχον νὰ ἀγορασθῇ ἡ Κύπρος καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ τύχη 180 χιλιάδων λαοῦ). Ὁ Ὑπουργός, ἡ κυρία του καὶ ἡ θυγάτηρ του περιποιοῦν τὴν πρεσβείαν μέχρι ρενοχωρίας τῆς. Ἡ Α. Μακαριότης ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιεργίας. Ἦτο αὐτολεξεῖ τὸ χαϊδεύμενον παιδί τῶν ἀγγλίδων, αἵτινες ἀνὰ πᾶσαν σιγῇν περιεστοιχίζον αὐτὸν. Μεγάλαι ἐλπιδες παρέχονται ὅτι τὸ ταξίδι τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα. Ὅτι ἰδίως θὰ εὐχαρίστησιν, εἶνε ὅτι τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα εἶνε πολὺ ζωηρὸν ἐνταῦθα. Τὴν πρόχθεος Κυριακὴν ὅλα τὰ μαγαζεῖα ἦσαν κλεισμένα. Ὁλος ὁ κόσμος ἦτο εἰς τὰ ἐκκλησίας προσευχόμενος μετ' εὐλαβείας. Τὴν 11|23 Ἰαμμένου ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐπῆγεν εἰς Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν προσκλήσει τοῦ Ἀγγλοῦ ἱερέως, ἐπιμένοντος νὰ εὐλογηθῇ τὸ ἀγγλικὸν ποίμνιον τοῦ

ὅτι τῆς Α. Μακαριότητος. Με πόσῃ εὐλάβειαν αἱ ἀγγλίδες μετὰ τὰ τέκνα τῶν προσήκοντες καὶ ἐγνονύπετον πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δεχομένης τὰς εὐλογίας του! Τῷ ἑσπερον αὐτοῦ τοὺς ὁποίους ἠύλοει καὶ τοὺς ὁποίους αἱ κυρίαι ἐλάβανον ὀπίσω μετ' ἀνεκφράστου εὐλαβείας καὶ εὐχαριστήσεως. Εἰς τὰς Ἐκκλησίας συρρέουσιν ἀνὰ χιλιάδες. Ἐπικρατεῖ μεγίστη τάξις καὶ ἡσυχία. Ὅλοι προσεύχονται. Ὅλοι αἱ κυρίαι ψάλλουν. Βλέπει τις ἐπὶ τοῦ προσώπου των τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην ἐξωγραφημένην. Αἰσθάνεται τις ὅτι εὐρίσκεται πράγματι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Αὐθιχὸν 17]29 Ἰουνίου.

Χθὲς ἡ πρεσβεία ἀνεχώρησεν δι' Ὀξφόρδην, ὀλίγον ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου καὶ ἐπέστρεψε πάλιν τὸ ἑσπέρας. Προῦκειτο τὸ πανεπιστήμιον ἐκεῖνο νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τὸ δίπλωμα διδάκτορος τῆς Θεολογίας. Μεθ' αὐτοῦ Σάββατον θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας διάδοχον τοῦ ἀγγλ. θρόνου. Ἡ ἐθιμοτυπία ἐπιβάλλει νὰ φέρωσι κόκκινον παντελόνι, μαύρας καὶ μεταξωτὰς κάλτσας, φθανούρας μέχρι τῶν γονάτων ὅπου θὰ φθάσῃ καὶ τὸ παντελόνι, καὶ καμπέλον τρικέρατον καὶ μὲ σπαθί' εἰς τὴν μέσσην. Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὰ ἐνδύματα εἶνε στενά καὶ κομωμένα. Αὐτὰ ὅλα τὰ ἐπρομήθευσεν αὐτοῖς ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου κ. Φαίρρηλ. Τὴν 29 Ἰουν. ἑσπέρας προσεκήληθ' ἡ πρεσβεία εἰς γεῦμα παρὰ τῷ πρῶν Ἀρμενῇ τῆς Κύπρου κ. Βιδδωλφ, τὴν δὲ 2 Ἰουλίου εἰς γεῦμα παρὰ τῷ λόρδῳ Δημάρχῳ τοῦ Λονδίνου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ 23 Ἰουλίου (ἔ. ν.) ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς ἑνὸς μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ, τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ—Πάφου, ἵνα καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδη.

Συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς συναδέλφου «Ἀληθείας» τοῦ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἡ νῆσος δι' εἰδικῶν ἀπεσταλμένων ἐν τοῖς γάμοις τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ διαδόχου τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ προσενεχθῇ αὐτῷ δῶρον τι εἰς ἀνάμνησιν, ἀλλ' ἀντὶ χάρτου, ἡμεῖς προτιμῶμεν ἐν σκεῦος ἀργυροῦν, ὡς π. χ. ποτήριόν τι, ἐφ' οὗ δι' ἀναγλύφων εἰκόνων νὰ παρίσταται

ἡ Κύπρος ὡς γυνὴ τις, ἀσκεπής, ἧς τὸ στέμμα νὰ ᾔῃ ἐκεῖ πλησίον ἐρριμμένον, κεκλιμένον ἔχουσα τὸν ἑνα πόδα, ὥστε ἡμιανεγειρομένη, καὶ τὰς χεῖρας τείνουσα πρὸς τὴν ἐπίσης ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς Α. Ὑψ. τοῦ διαδόχου, καὶ τῆς ἐπιδόξου μνηστῆς του, συμπαθῶς θεωμένων τὴν πρὸ αὐτῶν ἡμικλινῇ Κύπρον. Κάτωθεν δὲ τῶν εἰκόνων νὰ χαραχθῇ τετραπύχον ἀρμόδιον, εἰς κοινὴν γλῶσσαν, ὥστε ὑπὸ τῆς Κύπρου τῷ σεπτῷ ζεύγει ἀποτεινόμενον, τοῦ ὁποῦ ἡ σύνταξις ν' ἀνατεθῇ διὰ διαγωνισμοῦ εἰς Κυπρίους ποιητὰς, νὰ ἐγκριθῇ δὲ δι' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ βραβευθῇ τὸ καταλληλότερον.

Ἐνὸς τοιοῦτου σκεύους ἡ κατασκευὴ δύναται νὰ παραγγεληθῇ εἰς Εὐρώπην, ἡ δὲ δαπάνη δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 λίρας.

Ἐπιτυχία ἀπίστευτος εἰς τὸ πρόχθες Πέμπτην ἑσπέρας παρασταθὲν ὑπὸ τῶν φιλοκάλων νέων τῆς πόλεως μας πρῶτον δρᾶμα. Δὲν ἔχομεν ἢ νὰ συγχαρῶμεν ἅπαντας ἐν γένει ὑποκρίθεντας λίαν καλῶς τὰ πρόσωπα ἅπερ ἀνέλαβον. Τὸ ἀκροατήριον ἦτο μέγα καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας εὐχαριστήσις γενική. Εἰσεπράχθη τὸ ποσὸν λιρῶν 7. σ. 10. Μετὰ τινὰς ἀκόμη παραστάσεις, ἡ ἐπιτυχία ἔσεται ἀληθῶς πλήρης καὶ πληρέστατα θὰ τέρπηται καὶ ὠφεληται τὸ ἀκροατήριον. Ἐμπρὸς ἀγαπητοὶ νέοι.

Τὴν πρόχθες Πέμπτην περὶ τὴν 10 π. μ. ὥραν ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἡ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν κτισθεῖσα καλὴ οἰκία τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἀπὸ πολλοῦ διαμένοντος Ἰσραηλίου κ. Ἡλία Πατσιφίκου. Ἀγνωστον πόθεν διεδόθη τὸ πῦρ, ὅπερ ἐν διαστήματι 2 ὥρῶν μετέβαλεν εἰς στάκτην ἅπαντα, χωρὶς νὰ κατορθωθῇ νὰ διασωθῇ τι. Μετὰ λύπης ἔβλεπον οἱ πολῖται ἐνώπιόν των τὴν οἰκίαν μεταβαλλομένην εἰς ἐρείπια, ἀπόσπασμα δὲ Ἀστυνομίας μετὰ ἐργατῶν ἔδραμεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, ἀλλὰ λίαν ἀργά. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη τίποτε διότι μόλις 10 πυροσβεστικαὶ ἀντλῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ κατασβέσωσι τὸ πῦρ, ἐνῶ ἡμεῖς οὐ-

δὲ μίαν δὲν ἔχομεν. Πόσον τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ἐλπίδερὸν τοῦτο! Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως συνεπάθη τὸν κ. Πατσιφίκον ἐπὶ τῇ καταστροφῇ, διότι ἰαπὸ πολλῶν ἐτῶν ζῶν οὗτος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐργαζόμενος ἐντὶ μὲν, οὐδένα δυσχερέστησεν, οὐδένα ἐβλάψεν.

Καὶ ἄλλοι φιλόκαλοι νέοι τῆς πόλεως μας συνδυασθέντες πρόκειται, καθ' ἃ μανθάνομεν, νὰ δώσωσι παραστάσεις τινὰς ὑπὲρ τῶν σχολείων, εἰς χωριστὸν μέρος, πηξάντες ἰδίᾳ σκηνὰς ἐν τῇ παλαιᾷ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δ. Χατζηπαύλου. Ἐπαίνοῦμεν τὴν προθυμίαν των, πλὴν, δὲν ἦτο καλλίτερον νὰ συμπράξωσι μετὰ τῶν λοιπῶν, ἡ τοῦλάχιστον νὰ παραστήσωσιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν σκηνῶν, πρὸς ἀποφυγὴν διπλῆς δαπάνης.

Αὐριον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ Ἀγίας Νάπας, τὰς ὁποίας παρακαλοῦνται οἱ πολῖται νὰ τιμῇσωσι διὰ τῆς παρουσίας των.

Κατὰ τινὰς εἰδήσεις ἡ Αὐτῆς Μεγ. ἡ βασιλισσα Βικτωρία προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Ἡ Α. Πανιερότης αὐριον λειτουργεῖ εἰς τὸν Ἀγ. Ἀντώνιον, ἀναχωρεῖ δὲ εἰς Λάρνακα τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα. Μετ' ἀξίει παινοῦ ζήλου ἐπελάβετο τῆς βελτιώσεως τῶν θρονικῶν, πεποιθὰς μὲν δ' ὅτι τῇ φροντίδι τοῦ ἀφιλοκερδοῦς τούτου ποιμενάρχου τάχιστα ὁ θρόνος ἀπαλλαγῇσεται τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὸν χρεῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑπόφαινόμενος, βλέπων τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως μας, ἀναλογιζόμενος δὲ καὶ τὴν ὑπέρογκον δαπάνην ἥτις γενήσεται πρὸς μετακόμισιν ὕδατος ἐξ ἄλλου οἰουδήτινος μέρους, προτείνω ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινοῦ νὰ κομίσω τὸ πλησιαιτάτα τῇ πόλει κείμενον (ἐν Μέσα-Γειτονιά) νερόν μου (πλὴν τριῶν σακκοραφιῶν), νὰ κτίσω ἀποθήκην εἰς ὑψηλὸν τι μέρος εἰς ἣν νὰ εἰσρέῃ τὸ νερόν, ἀπὸ τῆς

πηγῆς τοῦ δι' ὕδραγωγείου, ἐκεῖθεν δὲ νὰ φέρω διὰ δαλφίνων καὶ ἐνώσω μετὰ τοῦ νῦν ὑπάρχοντος νεροῦ τῆς πόλεως κατὰ τὸ μέρος τῆς διαιρέσεως τούτου (τὸν ἀνεμόμυλον), ἀντὶ ποσοῦ 2. χιλ. λιρῶν, ὑποσχόμενος προσέτι ἀνευ ἰδιαιτέρας πληρωμῆς νὰ ἐνεργήσω ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὕδατος ἐκ πολλῶν παρακειμένων γνωστῶν ὑδατωδῶν μερῶν.

Ἐὰν ὁ δῆμος ἐγκρίνῃ συμφέρον τῇ πόλει τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ ταμεῖον δὲν εὐπορῇ ἤδη, ἄς δαπανήσῃ τῶρα μόνον τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως, καὶ τὸ ὑπολοιπὸν δύναται νὰ κρατήτῃ μετὰ τόκου, ἄχρις οὗ εὐκολυνθῇ.

Ὁ ἐξαρχος Χρύσανθος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ ἀντιφώνημα τοῦ αὐτοκράτορος Αὐστρίας πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπιτροπὰς εἶνε ἀπάντησις εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ Τσάρου. Ὁ Τσάρος εἶπεν ὅτι μόνον εἰδικρινῇ φίλον τῆς Ῥωσσίας θεωρεῖ τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου, εἰς δὲ ἀποδίδονται ἐπὶ βουλα κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ αὐτοκρατορικῶς κράτους σχέδια, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη ἐξῆρας τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν τῆς Βουλγαρίας, ἣν ἡ Ῥωσσία ἀπεκήρυξεν ὡς κειμένην ἐκτὸς πατρὸς διεθνοῦς νόμου. Οὐδέποτε ἡ ἀντίθεσις αὐτῇ Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας ἐξεδηλώθη ὁξύτερον.

—Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπιδέχεται πλέον ἡ παρουσία τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις γάμους τῆς ἀδελφῆς του μετὰ τοῦ Ἑλλήντος διαδόχου τῇ 6]18 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὴν κατάβασιν ὁ αὐτοκράτωρ θὰ ἐπισκεφθῇ ἀνεπισήμως τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Μόντσας. Ἐὰν ἡ ἐπάνοδος θὰ γίνῃ διὰ Κωνσταντινουπόλεως, καθάπερ ἐλπίζει ὁ Σουλτάνος, εἶναι ἐτι ἀδηλον.

—Κ)πολις 8.—Ἐπειδὴ ὁ Τούρκος ἐπίτροπος ἀπέκρουσε τὰς αἰτήσεις τῆς μερίδος τῶν δυσχερестημένων ἐν Ἀρμενίᾳ, οἱ χωρικοὶ τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν ἠρτήθησαν νὰ τελέσωσι τὴν δεκάτην. Τὰ στρατεύματα καὶ ἡ χωροφυλακὴ ἤτις εἰσέπραττεν αὐτήν, ἀπεσύρθησαν ὅπως ἀποφύγῃσιν τὴν σύγκρουσιν.

—Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Σιλεσίας» δημοσιεύει ἄρθρον, ἔχον ἡμιεπίσημον χαρακτήρα καὶ μέλλον νὰ ἐμποιήσῃ κακὴν ἐν Αὐστρίᾳ ἐντύπωσιν. Ἡ ἐφημερίς αὕτη λέγει ὅτι παρὰ τὰς ὑπὲρ τῆς τριπλῆς συμμαχίας συμπαθείας

δέον να μη εξορκώσμεν τὴν σημασίαν αὐτῆς. Ἡ Γερμανία οὐτε δύναται οὐτε θρεῖται να λάβῃ υπογράφειν τινα περὶ ζητημάτων, ἐξερχόμενων τῶν ἰσίων τῶν γερμανικῶν συμφερόντων, καὶ ἰδίᾳ ἀναγομένων εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ ζητήματα, ὅπου τὸ γερμανικὸν αἷμα δὲν θὰ χυθῇ ὑπὲρ τῶν αὐστριακῶν συμφερόντων.

Τὸ εἰρημένον ὄργανον εἴχεται, χάριν τῆς εἰρήνης, τὴν ἐν Ἀνατολῇ διατήρησιν τοῦ καθεστώτος, ἀπομολογῇ δὲ τὰ τῆς Ρωσσίας ἱστορικὰ δίκαια καὶ κηρύττει ὅτι ἡ Γερμανία οὐδέποτε δύναται να εἴχῃ ἐντολὴν τινος εἰς τὴν παρακώλυσιν τῶν ρωσικῶν σχεδίων.

Οἱ τῆς Ρωσσίας ἐξοπλισμοὶ ἀποβλέπουσιν οὐχὶ κατὰ τῆς Γερμανίας εἶναι ἀπλοῦν ἀποτέλεσμα τῶν καταβληθέντων προσπαθειῶν πρὸς ἐκμηδένισιν τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ρωσικῆς ἐπιρροῆς καὶ δὲν ὑποκρύπτουσιν ἄμεσον κατὰ τῆς Αὐστρίας προέβδην, δυναμένην να ἐκαναγκάσῃ τὴν Γερμανίαν ὅπως συμπολεμήσῃ τῇ συμμάχῳ Αὐστρίᾳ.

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» φρονεῖ ὅτι ἡ Ρωσία θὰ ζητήσῃ ἐν προσεχῇ μέλλοιτι τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῆς βερολινέου συνθήκης ἐν σχέσει πρὸς τὰ κατεχόμενα προσωρινῶς μέρη. Ἐὰν ἡ Αὐστρία ἀρνηθῇ, ἡ Ρωσία ἐπωφελομένη τὰς ἐν Σερβίᾳ διαθέσεις, θὰ μετέλθῃ ἐντονωτέρᾳ ἐν Βουλγαρίᾳ πολιτικῇ καὶ ἡ Γερμανία θὰ διατελέσῃ ἀπαθὲς θεατὴς τῶν τοιούτων γεγονότων, ἅτε τῆς περὶ τῶν εἰρημένων μερῶν συμβάσεως γενομένης ἄνευ τῆς γερμανικῆς συναίνεσεως.

7. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Ἄλμα. Τὸ ἄλμα συνίστατο εἰς τὴν ὑπερπήδησιν τάφρου, εἰς πῆδημα κατὰ μήκος καὶ εἰς πῆδημα εἰς ὕψος. Τὸ μέρος, ἐνθα ἐπάτουν οἱ ἀγωνιζόμενοι, ὠνομαζέτο βατήρ, τὸ δὲ σημεῖον, εἰς ὃ ἐπρεπε να φθάνωσι σκάμματα ἢ τὰ ἐσκαμμένα. Ἐντεῦθεν προήλθε καὶ ἡ παροιμία πηδᾶν ὑπὲρ τῶν ἐσκαμμένων, λεγομένη περὶ τῶν τὰ θρία ὑπερπηδούντων. Ἐνίστο δὲ ἐπὶ τῶν φέρωντες βάρος τι ἐπὶ τῶν ὤμων ἢ εἰς τὰς χεῖρας, τῶν ἀλτῆρας καλουμένων.

Δίσκος. Ὁ δίσκος ἦτο φακοειδὲς πλατὺ λιθινὴ ἢ καὶ σιδηρᾷ, ἐχούσῃ διάμετρον 10-12 δακτύλων, ἐβαλλον δὲ αὐτὸν εἰς μήκος, ὥς καὶ εἰς ὕψος, πρὸς γύμνασιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς δεξιότητος. Τὸ μέρος, ἐνθα ἰστά-

Ἐπεισόδιον Ρωσογερμανικόν

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Στουτγάρδης μερίστην ἐνεποίησεν αἰσθησὶν σκληρὴ συμβάσα κατὰ τὸ αὐτῷ παρυτεθὲν συμπόσιον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ συντάγματος τῶν γρεναδιέρων. Κατὰ τὴν διὰ ἀρκείας τοῦ συμποσίου, καθ' ὃ καὶ ἔπειτα παρεστήσαν ἀξιωματικοί, διάφοροι ἐγένοντο πρόποσις ἐν αἷς καὶ τὶς ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐνθ' οὖν πάντες οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ προσέβησαν εἰς ταύτην καὶ ἐγερθέντες ἐκέρωσαν τὰ κύπελλα, οἱ ῥωσοὶ ἐμείναν καθήμενοι ἐν ταῖς ἐδραῖς αὐτῶν κηρύσσοντες ὅτι ἀδυνατοῦσι ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τοιαύτην πρόποσιν. μετὰ τῆς προσθήκης ὅτι αὐτοὶ ἀφίκοντο ἵνα συγχαρῶνται τῷ βασιλεῖ τῆς Βορτεμβέργης οὐχὶ δὲ να τελέσωσιν ἐορτὴν διὰ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Συνεπεία ἐπελεύσεως περαιτέρω ζητημάτων οἱ ῥωσοὶ ἀξιωματικοὶ κατέλιπον τὴν αἴθυσαν.

Ἡ χολέρα ἐν Βερολίνῳ.

Πρὸ τιμῶν ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη ὅτι χολερικά κρούσματα συνέβησαν μετὰ τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς τοῦ Βερολίνου. Ἡδὴ διαδίδονται τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ ἐπιδημία ἐλαβεν ἐπιφόβους διαστάσεις, ἐνέσκηψε δὲ καὶ εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Πότσδου, ἐνθα πλείστοι στρατιῶται τοῦ περικυβῶν ἀπέθανον. Πρὸς τούτοις συνέβησαν καὶ κρούσματα τινὰ μετὰ τῶν πολιτῶν.

Προσπαθοῦσι ν' ἀποκρύψωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τοὺς θανάτους τούτους, ἀλλὰ μερίστη ἀνησυχία κατέλαβε τοὺς κατοίκους.

Ἀγγλία καὶ Πορτογαλία.

Κατὰ τὰ ἐν Λονδίνῳ ληφθέντα τηλεγραφήματα ἡ ἐν τῷ κόλπῳ

τῆς Δελαγγόας κατάστασις σοβαρώτερα καθίσταται. Οἱ Πορτογάλου-θελήσαντες βίᾳ να κατὰσχῶσι τῆς ἐταιρίας τὰς ἀποθήκας, κατέστρεψαν τμήμα σιδηροδρόμου. Ἐπερὸ βόλησαν δὲ κατὰ τῶν ἄγγλων μηχανικῶν τῆς ἐταιρίας, ἐνδὲ τῶν ὁποίων ἡ θέσις κινδυνώδης τερχάνει. Τὸ ἄγγλικὸν πρῶτον ἐνεκτο ὑπερεπιβλήθη ἐξ ἄγγλων προσφύγων, αὐ πορτογαλικά ἀρχαὶ συνέλαβον τὸν διεγερμένον τοῦ προξενείου ὁ ἄγγλος πρόξενος ἀπήτησε τὴν ἀμεσον ἀπόλυσιν αὐτοῦ.

Ἡ χολέρα ἐν Ἰνδίας.

Λονδίρον, 4.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Madras ὅτι, ἐν μόνῃ τῇ πόλει Can-Jam θνήσκουσιν εβδομαδιαίως 1,478.

Ἡ ἐπιδημία ἐπεκτείνεται μεθ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπάθειας καὶ τὴν βοήθειαν Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ ἐν Μαυροβουνίῳ.

Κεϊτλῆν, 4.—Μεγάλαι γίνονται προετοιμασίαι ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Μ. Δουκὸς μνηστῆρος τῆς Μολίτσας. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἄκρα ἐπικρατεῖ ἡ νηχία.

Σιδηροδρομικὰ δυσυχήματα.

Βρυξέλλαι, 4.—Σιδηροδρομικὴ σύγκρουσις ἐγένετο ἐν Ciney τῆς ἐπαρχίας Ναμουρ. 7 ἐφονεύθησαν καὶ 19 ἐπληρώθησαν. Ἡ ἀτιμάμαξα καὶ 15 ἄμαξαι κατεστράφησαν.

Νέα Ὑόρκη, 4.—Συνεπεία συγκρούσεως μετὰ τῶν δύο συνοδικῶν ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ Περσυλβανίας 31 ἄμαξαι κατέβησαν ἐν τῷ ποταμῷ. Ἡ μία τούτων ἐπερπολήθη καὶ τὸ πῦρ διεδόθη καὶ εἰς ἄλλας. 250 ἄτομα ἐφονεύθησαν.

Ἀγγλοπορτογαλλικὴ διαφορά.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» βεβαι-

οἰ ὅτι συνεπεία ἐντόμων παραστάσεων τοῦ λόρδου Σαλιμβουρὶ ἀπὸ τῆς πορτογαλικῆς κυβερνήτης διαβιβασθεῖσων διὰ τοῦ ἐν Λισσαβῶν ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας ἡ Πορτογαλία εἶναι νῦν διατεθειμένη ν' ἀναθέσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ ὁρίου Δελαγγόας εἰς διαιτησίαν.

Ὁ Μιλάνος ἐν Βελιγράδιῳ.

Ἡ «Χιρκάτ» πληροφοροῦται θετικῶς ὅτι τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων 30 ἰουνίου ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἐφύσθηται ἐν Βελιγράδιῳ. Ἡ δὲ Ναυαλία τὸν ἀσπεκτιζόμενον μολὶς θέλει ἐπαυκαμῆναι εἰς Σερβίαν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

Παρίσιον, 29.—Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο τὴν πρωτὴν τῆς σήμερον εἰς Aix-Ies-Bains. Ἐγένετο δικτὸς ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ κ. Μορερχάμι, πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας ἐν Παρίσι, καὶ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἑλλητικαὶ καὶ Γαλλικαὶ σημαῖαι ἀνησπύθησαν ἐπὶ τῇ διαβάσει του.

Ὁ κ. Κερνὼ ἐτηλεγράφησε τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ ὅπως προσκαλέσῃ αὐτὸν να ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑκθεσιν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶς ἄπιστα α. ποιῶν γρ.	135—145
» συνήθη α. » »	120—130
» δεύτερα » »	100—125
» κόκκινα » »	80—90
» ξυνομένα » »	40—60
ρακὴ σῶμα 19 βελ. ἡ δλ. παρ.	50
σίτος τὸ κοῖλον γρ.	18—2
κριθὴ » »	7—9
ἄλευρ αἰγυπτ. ὁ σάκος γρ.	118—12
ἐντόπιζ τῶν μηχανῶν »	120—115

μενοὶ οἱ δισκοβόλοι ἔρριπτον τὸν δίσκον, ἐκαλεῖτο βαλδὶς, ἥτις ἦτο ὀλίγον ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους. Ἐβαλλον δὲ τὸν δίσκον εἰς μήκος ὡς ἐξῆς ὁ δισκοβόλος, λαμβάνων τὸν δίσκον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἀνέβαινεν ἐπὶ τῆς βαλίδος, εἴτα δὲ προέβαλε τὸν δεξιὸν πόδα κεκομμένον, σπηρίζων τὸ περισσώτερον βάρος τοῦ σώματος ἐπ' αὐτοῦ, ἔφερε δὲ συγχρόνως καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα εἰς τὰ πρόσω κεκλιμένην πρὸς ὀρίζοντα, μετὰ τοῦτο δὲ κλίνων τὸν κορμὸν ὀλίγον ἔμπρος καὶ στρέφων αὐτὸν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀριστερὰ χεὶρ φυσικῶς καεμμένη δύναται να ἀντικρύσῃ κατὰ τὴν παλάμην τὸ γόνυ τοῦ δεξιῦ ποδός, τὸν μὲν ἀριστερὸν πόδα ἐκαμπτε καὶ ἐστήριζεν ἐπὶ τῶν δακτύλων, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἔφερεν ὀπίσθω διαγραφῶν ἡμιπερίσφειαν. Ὡς δὲ οὕτως ἡ δεξιὰ χεὶρ κινουμένη ἔφθανεν εἰς τὸ ὀπίσθεν ἄκρον τῆς διαγραφομένης ἡμιπεριφερείας, ὁ δισκοβόλος συναίρων πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις καὶ προσεμβάλων τὰ δεξιὰ αὐτοῦ, ἔφερε τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔμπρος καὶ ἐβαλλε τὸν δίσκον, ἀφίνων αὐτὸν να ἐκφύγῃ τῆς χειρὸς ὑπὸ γωνίαν 45ο. (Ἀφίνων τὸν δίσκον να ἐκφύγῃ τῆς χειρὸς ὑπὸ γωνίαν 45ο. ὅπως βάλλωσιν αὐτὸν μακρότερον διότι ὁ δίσκος συνεργεῖα ὠρισμένης δυνάμεως καὶ δεξιότητος βάλλεται μακρό-

τερον ἐὰν ἐκφύγῃ ὑπὸ γωνίαν 45ο ἢ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην.) Μετεχειρίζοντο δὲ καὶ ἄλλου σχήματος δίσκους. τοὺς σόλους ἰδιαίτερον καλουμένους. Ἦσαν δὲ οὗτοι διάτρητοι ἐν μέσῳ, σφαιροειδῆς ὄγκοι σιδηροὶ ριπτόμενοι διὰ σχοινίου ἢ δι' ἱμάντος, διερχομένου διὰ τῆς ἐν τῷ μέσῳ ὀπῆς.

Ἀκόντιον. Τοῦ ἀκοντίου ἐγένετο χρῆσις ἐν ταῖς μάχαις, προησκοῦντο δὲ ἐν εἰρήνῃ ρίπτοντες αὐτὸ μετὰ δρόμου ἢ ἄνευ δρόμου εἰς σημεῖον τι ὠρισμένον, ὡς ἐπὶ σκοπῷ. Ἐρριπτον δὲ τὸ ἀκόντιον διὰ γυμνῶν χειρῶν ἢ δι' ἱμάντος τινός, δεδεμένου ἀπὸ τοῦ μέσου αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ διὰ τόξου ἢ σφενδόνης ἔρριπτον βέλος ἢ μικρὸν ἀκόντιον, τὸ γύμνασμα ἐκαλεῖτο τοξική.

Πάλη. Ἡ πάλη ἦτο δύο εἰδῶν, ἡ ὀρθὴ ἢ ὀρθία (ὀρθοστάδην παλαιῖν) καὶ ἡ ἀνακλινοπάλη. Καὶ κατὰ μὲν τὴν ὀρθίαν πάλιν ἀμφοτέροι οἱ ἀνταγωνισταὶ ἴσαντο ἔρριοι, ἐκάτερος δὲ τούτων προσπαθεῖ διὰ διὰ ἀφῶν ἔλξεων, ὠθισμῶν λυγισμῶν κτλ. να καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλον τρίς. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐλέγετο τριᾶξι, ὁ δὲ νικητὴς ἀτρίακτος. Κατὰ δὲ τὴν ἀνακλινοπάλην ὁ ἑτερος ἡγωνίζετο να στρέψῃ αὐτὸν ὑπτιον, οὗτος δὲ ἀντέχων ἡγωνίζετο να καταρρίψῃ ὑπτιον τὸν ὀρθιον ἀντίπαλον. Κατὰ τὴν ὀρθίαν

πάλιν συνέθη ποτὲ τὸ ἐξῆς. Ὁ Μελίων ζητήσας ἀνταγωνιστὴν καὶ μὴ εὐρὺν ἐπαίθη νικητῆς, προχωρήσας δὲ να λάβῃ τὸ βραβεῖον ἔπεσεν ἐξ ἀπροσεξίας διὸ οἱ θεαταὶ ἀνεβόσαν ὅτι ἐνίκηθη, ἀλλ' οὗτος ἀναστὰς ἀνέκραξεν: ἔπεσον μὲν, ἀλλ' ἄπαξ, εὐρεθήτω δὲ τις, ἵνα με ρίψῃ δις ἔτι.

Ἀγῶνες. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πλὴν τῶν κατὰ πόλεις ἀγῶνων ἱδρυσαν καὶ γενικοὺς τοιούτους, εἴτε πανελληνίους, καθ' ὅσον μεταίχον αὐτῶν πάντες οἱ Ἕλληνες. Ἦσαν δὲ οὗτοι τέσσαρες, ἥτοι τὰ Ὀλύμπια, τελούμενα ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς Ἠλίδος, τὰ Νέμεα, τελούμενα ἐν Νεμέᾳ, τὰ Ἴσθμια, τελούμενα ἐν τῷ Ἴσθμῳ τῆς Κορίνθου καὶ τὰ Πύθια, τελούμενα ἐν Δελφοῖς. Ἐκ τούτων δὲ τὰ Ὀλύμπια ἦτο ἡ μερίστη καὶ ἐπισημοτάτη ἐορτὴ, ἥτις, ἀγομένη μετὰ πᾶν τέταρτον ἔτος κατὰ τὸν ἀττικὸν μῆνα Ἑκατομβαιῶνα, διήρκει ἡμέρας πέντε, ἀπὸ τῆς 11 ἄχρι τῆς 15 τοῦ μηνός, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

(ἔπεται συνέχεια).